

[Janne Normann]

foreningerne kan anvendes til. Forslaget indgår jo som et led i den helhed, som er aftalt med landbrugets organisationer, hvor staten med denne sidste ændring nu har opfyldt sin del af aftalen. Vi kan love forslaget en positiv behandling i udvalget.

Brusvang (CD):

Forslaget er som nævnt af den forrige tæller led i et kompleks af foranstaltninger til gavn for landbruget i den givne situation, og jeg kan derfor på centrum-demokraternes folketingsgruppes vegne tilsige en positiv indstilling med de begrundelser, som er anført i lovforslagets bemærkninger.

Boligministeren (Erling Olsen):

Hr. Thorndahl bad om en landbrugspolitisk begrundelse for forslaget. Jeg vil sige, at der bag forslaget ikke ligger nogen større landbrugspolitisk filosofi, men alene et ønske om at gøre en ende på en urimelig forskelsbehandling mellem landmændene.

I øvrigt skal jeg på landbrugsministerens og den samlede regerings vegne takke for den enstemmige tilslutning til lovforslaget, som er blevet til på landbrugsministerens initiativ. Jeg skal bringe landbrugsministeren budskabet herom. Jeg er sikker på, at det vil glæde ham meget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om en omlægning af kreditmarkedet, bl. a. med henblik på nedsættelse af det indenlandske renteniveau.

[Af Rahbæk Møller (SF) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 77. Fremsat 11/2 81).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at jeg er enig med forslagsstillerne i, at det ville være ønskeligt, om man kunne nedbringe renteniveauet. Men der er nogle realøkonomiske bagvedliggende forhold, som gør, at jeg ikke er tilbøjelig til at mene, at de midler, som er indeholdt i SFs forslag, er hensigtsmæssige i denne henseende.

Hvis jeg tager forslagens dele i tur og orden, vil jeg sige, at det første punkt går ud på at gøre Nationalbanken til en ren statsinstitution, underlagt økonomiministeren. Det nævnes i bemærkningerne til forslaget, at alle væsentlige økonomisk-politiske dispositioner må foretages af regeringen med ansvar over for folketinget, og sådan er det jo også i langt de fleste tilfælde. At man på et enkelt område, nemlig det penge- og kreditpolitiske område, har en uafhængig Nationalbank, ændrer ikke ved det grundlæggende, at det er regeringen med ansvar over for folketinget, der træffer beslutningerne.

Vi mener, at det er nyttigt, at der finder en dialog sted mellem Nationalbanken og regeringen vedrørende midlerne og vægtfordelingen i den økonomiske politik. Jeg vil i denne forbindelse gerne understrege, at der ikke er uenighed mellem regering og Nationalbank om penge- og kreditpolitikens hovedlinjer.

Det næste punkt går ud på at fastsætte kvoter for forsikringsselskabernes og pengeinstitutternes køb af obligationer og andre værdipapirer. Man henviser i bemærkningerne til de norske erfaringer og til det lavere renteniveau, der er i Norge. Men den omstændighed, at en væsentlig del af finansieringen af boligbyggeriet og en række andre investeringer i Norge finansieres af statsbanker, skaber meget store forskelligheder mellem kapitalmarkedssituationen i Norge og her.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at der i Norge netop i denne tid sker en betydningsfuld ændring på dette område, idet man i langt højere grad end hidtil vil lade markedskræfterne få indflydelse på rentefastsættelsen, og at det